

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

AYLIK BÜLTEN
2. Yıl - Şubat 1978
Genel 48 - Türkçe 16
Sayısı: 10 FB
Yıllık Abone
Belçika: 100 FB
Belçika Dışı: 200 FB

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

BELÇİKA'DAKİ GÖÇMEN İŞÇİLERİN ORTAK MÜCADELELERİ

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'da CSC/ACV Sendikası'nın Türkiyeli işçiler için yayınlamakta olduğu Emek Gazetesi'nin Şubat sayısında, Uluslararası İş Örgütü'ne atfen verilen bir haberde, son yıllarda işsizlik nedeniyle şiddetlenen yabancı düşmanı uygulamalara rağmen, kapitalist Avrupa ülkelerinin hâlâ milyonlarca yabancı işçiye ihtiyaç bulunduğu açıklanmaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütü (OIT)'nin bildirdiğine göre, 1960 yıllarından itibaren, yerli işçilerin çalışmayı reddettikleri ağır ve pis işlerde çalıştırılmak üzere geri kalmış ülkelere milyonlarca işçi getirilmiştir. Ancak son yıllarda işsizliğin süregelen hale gelmesi üzerine, yabancı işçilere yol verilmesi ve ülkelere geri yollanması bir çıkaryol olarak görülmüştür. Almanya ve Fransa gibi ülkelerde bu işçiler ellerine bir miktar tazminat verilerek geri yollanırken, diğer Avrupa ülkelerinde de bu işçileri canlarından bezdirip ülkeyi terketme zorunda bırakmak için her türlü sindirme tedbirine başvurulur olmuştur.

Ancak bu tedbir ve baskılar sonucu yabancı işçilerin geriye dönmeleri, bazı sektörlerde el emeğinin düşüşünü de beraberinde getirmiştir. Örneğin, İsviçre'de faal nüfusun üçte birini oluşturan yabancı işçilerin 230.000'i son üç yılda geri gönderilmişlerdir. Ancak, geri gönderilen yabancı işçilerin çalıştıkları ağır ve pis işlerde yerli İsviçreli işçiler çalışmaya yanaşmadıkları için bu sektörlerde 100.000 kişilik bir emegücü noksanlığı ortaya çıkmıştır.

Fransa'da da son yıllarda 150.000 yabancı işçi geri gönderilmiş, ancak onlardan boşalan işlerde çalışmayı kabullenen yerli işçilerin sayısı ancak 13.000'i bulabilmiştir.

Alman Sosyal-Demokrat Hükümeti ise, 1973'ten beri sistematik bir tasfiye politikası izleyerek, Almanya'da çalışan yabancı işçilerin sayısını 2,6 milyon'dan 2 milyon'a düşürmüştür.

Tüm kapitalist Avrupa ülkelerinde halen toplam olarak 7,5 milyon göçmen işçi bulunmakta, aileleriyle birlikte göçmen nüfusu 13 milyon'a ulaşmaktadır.

Editeur resp: Mateo Alaluf - 69, Chemin du Bois de Hal - 1420 Braïne-1'Alleud

Ancak bu ülkelerin hükümetlerinin yabancı işçileri başlarından defetmek yolundaki çabaları, bir kendini aldatma olmaktan ileri gidememekte, bu nüfusun, en azından yerli işçilerin ağır ve pis işlerde çalışmak istememeleri nedeniyle, tamamen tasfiye edilmesi olanak dışı bulunmaktadır. Belli oranlarda yabancı işçi tasfiyesi yapılsa bile, göçmen ailelerinin yeni yetişmekte olan çocukları hızla bu açıkları kapatmakta ve Avrupa kapitalizminin yedek işçi ordusunu beslemektedir.

Belçika'da Yabancı İşçilerin Sayısı Artıyor

Nitekim, Belçika Adalet Bakanı Van Elslande, bir soru önergesine verdiği cevapta, Belçika'da yaşayan ve en ağır işlerde çalıştırılan Türkiyeli, Faslı, Portekizli ve Cezayirlilerin nüfuslarında 1975 yılından bu yana yüzde 30 oranında artış kaydedildiğini açıklamıştır.

Bakanın açıklamasına göre ülkede halen 328.924 İtalyan, 92.279 Faslı, 67.058 İspanyol, 66,563 Türkiyeli, 23.418 Yunanlı, 13.433 Portekizli ve 12.031 Cezayirli bulunmaktadır.

Belçika'da bir başka "yabancılar" kategorisi daha bulunmaktadır. Bunlar, Avrupa'nın başkenti statüsünde bulunan Brüksel'de, Ortak Pazar, NATO gibi uluslararası kuruluşlarda görevli bulunanlardır. Ayrıca, Belçika'nın ekonomik yaşamı büyük ölçüde yabancı sermayeye bağımlı olduğu ve hemen hemen bütün çok-uluslu şirketlerin Avrupa merkezleri Belçika'da bulunduğu için bu ülkede çok sayıda da yüksek bürokrat ve teknokrat bulunmaktadır. Bu kategoride bulunan yabancılar arasında 20.473 nüfusla Amerikalılar birinci sırayı işgal etmektedir.

Ancak, çok yüksek ücretler alan bu kategoriye, ağır ve pis işlerde çalıştırılmak üzere Türkiye, Fas, İspanya, Portekiz gibi geri kalmış ülkelere gelen ve son derece düşük ücretlerle çalıştırılan emekçilerle karıştırmamak gerekir. Bunlar hem yüksek ücretler aldıkları gibi, hem de gerek yasalar ve gerekse resmi makamlar önünde ayrıcalıklı bir statüye sahiptirler.

Bu bakımdan yabancılar arasında "göçmen işçileri" ayrı bir sosyal küme olarak ele almak gerekmektedir.

Özellikle güneydeki kömür madenlerinde ve inşaat işlerinde çalışmanın ağır ve yıpratıcı olması nedeniyle, yerli emekçiler bu işlere rağbet etmemektedir. Bu yüzden, Belçika'da, diğer kapitalist ülkelerde olduğu gibi doğrudan bir göçmen işçi tasfiyesine girişilememiştir. Yabancı işçilerin tepesine demoklesin kılıcı gibi asılan tedbirler, daha çok, onları sürekli endişe içinde bırakmak ve bu yarı-endişesi içinde daha fazla çalışmaya zorlamak, haksızlıklar karşısında seslerini yükseltmelerini önlemek amacıyla yöneliktir.

Nitekim, zaman zaman işsiz yabancıların sınır dışı edilmesine rağmen, son üç yıl zarfında, en ağır ve pis işlerde çalıştırılan Türkiyeli, Arab ve Portekizli işçilerin sayısında yüzde 30 artış görülmüştür.

Belçika'daki Göçmen İşçilerin Mücadeleleri

Ağır ve pis işlerde çalıştırılacak yabancı elemeğinin vazgeçilemez olması, özellikle son yıllarda bu emekçilerin kendi aralarında daha etkin bir biçimde örgütlenerek, hem kendilerine özgü sorunların çözümü yolunda mücadelelerini genişletmelerine, hem de genel olarak Belçika işçi sınıfının mücadelesine daha güçlü biçimde katılmalarına yol açmıştır.

Belçika'da bulunan yabancı işçilerin sınır dışı edilmeleri yolundaki ırkçı, ayırıcı kampanyalara karşı son zamanlarda verilen mücadele, bu örgütlü direnişin somut örneklerinden biridir.

Esasen, yukarıda anılan gerçekler, sırf tutucu çevreleri tatmin etmek ve yabancı işçileri başlarını kaldıramayacak şekilde sindirmek amacıyla yürütülen bu kampanyaların geçersizliğini ortaya koymaktadır. Nitekim, 1977 yılı ortalarında Belçika'daki 246.660 işsiz nüfusun sadece 10.767'si ağır ve pis işlerde çalışan Türkiyeli, Faslı, Portekizli emekçilerden oluşmaktadır. İşsizlik oranının bu kadar düşük olması, bu kategorideki yabancı işçilerin çalıştıkları işlerde yerli işçilerin çalışmak istememelerinden ileri gelmektedir.

Böyle haklı bir pozisyondan hareket eden yabancı emekçiler, tutucu çevrelerin ayırıcı kampanyasını kamuoyu önünde kısa zamanda, gerçeklere ve rakamlara dayanarak teşhir etmişler ve geçersiz hale getirmişlerdir.

Belçika'da yabancı işçilerin mücadelesi, özellikle mevcut iki ulusal sendika konfederasyonu, CSC/ACV ve FGTB/ABVV'nin bünyesi çerçevesinde yürütülmektedir.

CSC/ACV Sendikası'nın Yabancı İşçiler için özel bir örgütlenmesi mevcut olup, bu sendikaya üye Türk işçileri arasında her yıl bir toplantı yapılmakta, sorunlar tartışılarak çözümleri araştırılmaktadır. Bu çalışmaların sonucunda CSC/ACV, Belçika'daki yabancı işçilere ilişkin bir "Yabancı İşçi Statüsü" de yayınlamış bulunmaktadır.

Bunun yanı sıra özel olarak her milliyete mensup işçilerin özel sorunları için de ayrı çalışmalar yürütülmektedir. Örneğin Türkiyeli işçi militanlar her üç ayda bir toplanarak sorunlarını tartışmakta ve sendikal eğitim görmektedirler. Sendikalı işçilerin son yaptıkları toplantıda ise, Türk işçilerinin sorunları bir rapor haline getirilmiş olup, bunların çözümü için Türk ve Belçika makamları nezdinde girişimlerde bulunulması kararlaştırılmıştır.

FGTB/ABVV Sendikası'nda ise, bir "Türkiyeli İşçiler Komitesi" aynı yolda çalışma yürütmektedir.

Aralarında belli ideolojik farklılıklar bulunmasına rağmen, her iki sendika da Belçika genelinde son yıllarda Ortak Cephe oluşturmuş ve işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde yekvücut olarak hareket etmeğe başlamışlardır.

Bu ortak cephenin, yabancı işçilerin özgül sorunları ve hedefleri açısından da oluşturulması için son aylarda çabalar yoğunlaştırılmıştır.

Yabancı İşçilerin Sorunları Üzerine Beş Broşür

Sendikalar dışında da, her milliyete mensup göçmen işçilerin kendi aralarında oluşturdukları dernekler mevcuttur. Bu derneklerin büyük kısmı, Belçika'ya işçi gönderen hükümetlerin hükümetleri tarafından, konsolosluklar aracılığıyla, işçileri kontrol altında tutmak, bilinçlenmelerini önlemek amacıyla kurulmuştur.

Ancak, bunların yanı sıra, işçi sınıfının ekonomik, demokratik ve kültürel mücadelesine katkıda bulunmak üzere oluşturulmuş demokratik ve kültürel kuruluşlar da mevcuttur.

Nitel olarak azınlıkta bulunsalar da, bu nitelikteki kuruluşlar, milliyet farkı gözetmeksizin zaman zaman bir araya gelerek ortak sorunlar ugrunda ortak mücadele hedefleri ve yöntemleri saptayabilmektedirler.

Bu konuda son zamanlarda görülen kapsamlı bir girişim, Brüksel Bölgesi Göçmen İşçiler Eğitim Merkezleri Bağlantı Komitesi'ne gerçekleştirilmiştir.

Bir yılı aşkın süren ortak bir çalışma sonucunda bu komite, Brüksel Fransız Kültür Komisyonu'nun da katkısıyla, Belçika'daki göçmen işçilerin sorunlarını ve bu sorunların çözümlerini inceleyen beş broşür yayınlamıştır.

Broşürler, şu konuları içermektedir:

1. İş Pazarı ve Göçmen İşçiler
2. Kriz ve Göç
3. Göç Politikası
4. Göç ve Ulusal Sendikalar
5. Göçmen İşçilerin İşyerindeki Mücadeleleri.

Dört dilde yayınlanan ve türkçeleri Info-Türk Ajansı tarafından hazırlanmış bulunan bu broşürler, Mart ayı başında yapılacak olan bir basın toplantısıyla kamuoyuna sunulacak, göçmen işçilerin sorunları ve mücadele hedefleri açıklanacaktır.

Bu basın toplantısından sonra, söz konusu broşürler, Belçika'daki göçmen işçilerin kendi sorunları konusunda aydınlanmaları ve mücadele için bilinçlenmeleri amacıyla düzenlenecek olan seminerlerde kaynak olarak kullanılacaktır. Broşürlerle birlikte aynı konuda video-kaset'ler de hazırlanmış olup, bu çalışmalar audio-vizüel olarak yürütülecektir.

(E-CF-M-DG-15/2)

İŞÇİ ARKADAŞIMIZ SÜLEYMAN ERTORUN'U KAYBETTİK

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'daki Türkiyeli işçilerin savaşkan ve dost siması Süleyman Ertorun, göçmen işçilerin sağlığa aykırı konutlarda oturmağa mecbur edilmelerinin kurbanı olarak 11 Şubat günü Brüksel'de ölmüştür. Ölümü Türkiyeli işçiler arasında olduğu kadar, diğer göçmen işçiler ve yerli emekçiler arasında da üzüntü uyandıran Ertorun'un cenazesi Türkiye'ye gönderilmiştir. Ailesine ve mücadele arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

FRANSIZ KOMÜNİST PARTİSİ İLE SOSYALİST PARTİ'NİN GÖRÜŞ FARKLARI

PARİS (İTA) - 12 Mart tarihinde Fransa'da yapılacak genel seçimler, genel olarak Avrupa'da "sol birliğin" iktidara gelmesi yolunda girişilen denemelerin yeni bir adımı olacaktır.

Ancak bültenin hazırlandığı ana kadar elde edilen bilgiler, Fransa'nın iki sol partisinin, Fransız Komünist Partisi ile Sosyalist Parti'nin seçimlere "Ortak Hükümet Programı"ni gerçekleştirmek üzere ortak liste ile girmelerinin olanaksızlığını göstermektedir.

Son olarak 16 Şubat günü Paris'te Fransız Komünist Partisi, düzenlediği ilk resmi seçim mitinginde, Fransız Sosyalist Partisi'ni yeniden birlikte masaya oturmağa ve Ortak Program'ı uygulamak üzere ortak mücadele vermeğe çağırmıştır.

Özellikle son zamanlarda Sosyalist Enternasyonal'in sağ kanat temsilcileriyle ilişkilerini yoğunlaştıran Fransız Sosyalist Partisi lideri Mitterand'ın, bu son çağrıyı da olumsuz karşılaması halinde, Fransız Komünist Partisi seçimlere tek başına girecektir. Bu durumda, en azından ikinci turda Fransız Sosyalist Partisi'ni Ortak Program platformuna çekebilmek ve bir FKP-SP hükümeti kurulabilmesini sağlayacak şekilde parlamentoda çoğunluğun sol partiler tarafından ele geçirilmesine imkan verecek bir seçim anlaşmasına zorlamak için, Fransız Komünist Partisi, birinci turda tek başına mümkün olduğu kadar fazla oy almayı sağlamaya yönelik bir kampanya yürütecektir. Genel değerlendirmelere göre, birinci turda Fransız Komünist Partisi'nin yüzde 25 oranında oy elde etmesi, Fransız Sosyalist Partisi'ni yeniden Ortak Program platformuna girmeye zorlayabilecektir.

Aşağıda, FKP ile SP arasındaki program görüşmeleri sırasında belirmiş olan görüş farklılıklarını veriyoruz:

KOMÜNİST PARTİSİSOSYALİST PARTİ**ASGARI ÜCRETLER**

Haftada 40 saatlik çalışma karşılığı asgari ücret 2200 F üzerinden derhal saptanmalıdır.

Haftada 40 saatlik çalışma karşılığı bu ücret Nisan 1978'den sonra sendikalarla danışılarak saptanmalıdır.

ÜCRETLER YELPAZESİ

En yüksek ücretle en düşük ücret arasındaki oran 1/5 olarak düzenlenmeli, 2200-8800 F arasındaki ücretlere hükümet kurulur kurulmaz yüzde 4 zam uygulanmalıdır.

Ücretler yelpazesinin daraltılması sadece ücretlilerin gelirlerine değil, tüm gelirlere uygulanmalı, ancak oran 1/7 olmalıdır.

SOSYAL YARDIMLAR

Çocuk paraları yüzde 50 artırılmalı, ilk çocuktan başlayarak tüm çocukların paraları endekse tabi tutulmalıdır.

Çocuk paraları yüzde 25 artırılmalıdır. (Gerisi aynı)

EMEKLİLİK

Erkeklere 60, kadınlara 55 yaşında tam emeklilik hakkı

Şimdiki esaslar dahilinde erkeklerle 60, kadınlara 55 yaşında emekli olma hakkı

GÖÇMEN İŞÇİLER

Aile yardımlarının doğrudan doğruya geldikleri ülkelerde kalan ailelere yollanması; yerel yönetimlere göçmen işçilerin katılması ve ekonomik ve sosyal komitelerde de göçmenlerin temsili

Yerel seçimlerde oy hakkı. KP'nin önerilerinin reddedilmesi.

İSTİHDAM

İşyerlerinin isten işçi çıkarma işlemlerinin durdurulması, ulusal üretimin sarsılmasına neden olması halinde sermaye ihracının durdurulması.

KP'nin önerilerini red. İşten çıkarma ihbarının yeniden düzenlenmesi

TOPRAK SİYASETİ	Arazi ve gayrimenkul istimlak değerlerinin ve bunlara uygulanacak vergilerin saptanmasında cari değer usulü uygulanmalı ve cari fiyatlarından daha değerli olan gayrimenkullere de vergi konulmalı	Arazi ve gayrimenkul istimlak değerlerinin ve bunlara uygulanacak vergilerin saptanmasında deklare edilmiş değerlerin esas alınması.
KONUT	Her yıl yapılması gereken 700.000 konutun dörtte üçü sosyal mesken olacaktır.	Sosyal meskenlere öncelik tanınmalı, fakat herhangi bir rakam vaadedilmemelidir.
ULUSAL EGİTİM	Ulusal ve laik büyük bir kamu hizmeti haline dönüştürülmelidir, 1978 başından itibaren okullar bedava olmalıdır.	Tek ve laik büyük bir kamu hizmeti haline dönüştürülmelidir
KADIN HAKLARI	Doğum tatili 18 hafta olmalı	Doğum tatili 16 hafta olmalı
SENDİKAL HAKLAR	İşletmelerde her ay sendikalara, işçilerle bir saatlik enformasyon toplantısı yapma hakkı tanınmalı, bu saatin ücreti işçilere ödenmeli	Komünist Partisi'nin önerisini red
KAMU SEKTÖRÜNÜN YÖNETİMİ VE MİLLİ- LEŞTİRME	İşletmelerin yönlendirme, yönetim ve yürütümünden sorumlu Ulusal İşletmeler Yönetim Kurulu kurulmalı; bu kurulda en azından üçte bir üye seçilmiş emekçi temsilcileri olmalı, ayrıca, sendikalar ve sanayi üretimiyle ilişkili kuruluş ve çevrelerin de temsilcileri kurulda yer almalıdır. Konsey kendi arasından bir başkan seçer. 1500 kadar şirket millileştirilmelidir. Hissedarlara ise hisse karşılığı tahvilat verilmelidir.	KP'nin önerisini ilke olarak benimsenmekte, başkanın hükümet adayları arasından seçilmesini önermektedir. Millileştirecek şirketlerin sayısı 200'ü geçmemelidir. Millileştirilen şirket hissedarlarına tahvilat ve, oy hakkına sahip olmamakla beraber, kardan pay alan ve amorti edilemeyen hisse senetleri verilmelidir.
MALİYE	Kişi başına 1 milyon frank'tan yüksek (aile başına 2 milyon) servetlere %1,5 ila 8 oranında vergi konulmalı.	Şirket sermayelerine ve 2 milyon frankı aşkın büyük servetlere düşük oranda yıllık yeni bir mütetrakki vergi konulmalı
ÖZGÜRLÜK	Adalet sistemi, her davada bir üst makama itiraz hakkı korunmak suretiyle iyileştirilecektir.	FKP'nin görüşünü benimsiyor
SEÇİMLER	Kantonal seçimler de dahil, tüm seçimlerde nisbi temsil. Ortak Program'ın ilk uygulanma yılında bölge neolisleri seçimi yapılmalı	Nisbi temsil'e evet, FKP'nin diğer önerisine hayır.
SAVUNMA	Fransa, silahsızlama konferanslarına katılmalıdır. Nükleer silahlanmayı sürdürmeli ve ulusal bağımsızlığı korumaya yönelik önlemler alınmalıdır. Hangi bloka olursa olsun katılmaya karşı çıkılmalı	Genel evrensel ve kontrollü silahsızlanma hükümetin amacı olmalıdır. Silahsızlanma konusunda uluslararası görüşmelere geçilmesi için girişimde bulunulmalı. FSP, bloklar dışı kalma önerisine katılmamaktadır.
ORTA DOĞU	Filistin halkına bağımsız ulusal bir devlet kurma ve vatan sahibi olma hakkı tanınmalıdır.	FSP bu konuda şimdiden açık konuşmağa yanaşmamaktadır.

NOT: Yukarıdaki tablo, Le Monde Gazetesi'nin 13 Eylül 1977 tarihinde bu konuda yayınlamış bulunduğu daha ayrıntılı bir tablodan yararlanarak ve son gelişmeler de göz önünde tutularak hazırlanmıştır. ./.

DÜNYADA EN KISA ÇALIŞMA SÜRESİNE SAHİP MADENCİLER SSCB'DE

MOSKOVA (İTA) - Madenciler için dünyada en kısa çalışma süresi, haftada 30 saatle SSCB'de gerçekleştirilmiştir.

Ukrayna'da bulunan 45 madenin ve diğer bölgelerdeki 20 madenin işçileri haftada 30 saat çalışma süresine şimdiden başlamışlardır. Maden İşçileri Sendikası Sekreteri İvan Pomogaibo, haftada 30 saatlik çalışma süresi uygulanan madenlerin sayısının tüm SSCB'de 485'e, bundan yararlanan işçilerin toplam sayısının da 300.000'e çıkacağını açıklamıştır.

Çalışma süresinde yapılan indirim, maden işçilerinin ücretlerinde herhangi bir düşmeye neden olmamaktadır. Günde altı saat çalışmaya başlayan bir işçi, eskiden yedi saatte aldığı ücreti almaya devam etmektedir. Üstelik, çalışma koşullarının ağır olduğu madenlerde, ücretlere yüzde 10 oranında bir zam da yapılmaktadır.

Altı saatlik çalışma, maliyet giderlerinde bir artışa neden olur gibi görünmekte ise de, bu sistemde bakıma daha fazla zaman ayırma olanakları bulunduğu için, işçilerin verimliliği daha da artmaktadır.

SSCB'de maden işçilerinin 50 yaşında emeklilik kazanma hakları vardır. Emeklilik ücreti 140-160 Ruble arasında değişmektedir. 50 yaşını dolduran bir maden işçisi çalışmaya devam ettiği takdirde, ayrıca emeklilik ücreti de alabilmektedir.

(APN-AH-17/2)

1980 OLİMPİYATLARINDA SANAT FESTİVALİ

MOSKOVA (İTA) - Sovyetler Birliği Kültür Bakanı Yardımcısı ve 1980 Olimpiyatları Hazırlama Komitesi Kültür Komisyonu Başkanı Vassili Kukarski, olimpiyatlar dolayısıyla düzenlenmekte olan kültür çalışmalarına 1979 yılından itibaren başlanacağını bildirmiştir.

Programın yoğun kısmı, olimpiyat oyunlarının yapılacağı 1980 Temmuz ve Ağustos'u kapsayan 16 güne sığdırılacaktır. Bu 16 gün içinde Moskova'nın nüfusunun 600.000 artacağı hesaplanmaktadır. Olimpiyatlara dünyanın çeşitli ülkelerinden 12.000 sporcu beklenmektedir. Ayrıca 6.000 gazeteci ve binlerce turist Olimpiyat oyunlarını ve şenlikleri izleyecektir. Bu ziyaretçilere hizmet için daha şimdiden 3.000 hostes görevlendirilmiştir.

Moskova Olimpiyadı seyircileri önünde ünlü Sovyet sanatçıları Maya Plissetskaya, Ekaterina Maksimova, Elena Obraztsova, İrina Arkipova, Vladimir Vassiliev, Natalya Besmertnova, Evgenyi Mravinski, Emil Gilels, Sviatoslav Richter, Leonid Kogan ve daha yüzlerce tanınmış sanatçı program sunacaklardır.

Olimpiyatların Sovyet halklarının bir sanat festivali olacağını bildiren Kukarski, 600 tiyatronun da kapılarını bu münasebetle halka açacaklarını söylemiştir. Bolşoy sanatçıları, Leningrad ve Kiev opera ve baleleri, Estonya Tiyatrosu da, olimpiyatlarda gösteriler yapacaklardır. Ayrıca, SSCB Akademik Senfoni Orkestrası, Leningrad ve Moskova filarmoni orkestraları, Ermenistan Cumhuriyet Korosu, Igor Moissev folklor topluluğu, Piatnitski Korosu, Moldavya, Sibirya, Letonya, Kafkas ve Özbekistan toplulukları da gösteride bulunacaklardır.

Bu sanat festivalleri, Moskova'dan başka, Tallin, Kiev, Minsk, Leningrad, Volgograd, Gorki, Pskov, Novgorod, Erivan, Tiflis, Taşkent, Buhara ve Semerkand şehirlerinde de yapılacaktır

(APN-AH-17/2)

BRÜKSEL'DE TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR ŞENLİĞİ

Brüksel (İTA) - Belçika'daki Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, 12 Mart 1978 pazar günü saat 14'te başlamak üzere Halles de Schaerbeek'te bir Kültür Şenliği düzenlemiştir. Türkiyeli ve diğer göçmen sanatçıların katılacağı Şenlik'te, Fransa'dan gelecek olan Özgürlük Tiyatrosu da, Nazım Hikmet, Pablo Neruda ve Yanis Ritsos'un şiirlerinden oluşan "Geleceğin Destanları"nı sahneleyecektir.

INFO-TÜRK AJANSI'NIN AÇIKLAMALARI DÜNYA BARİŞ KONSEYİ'NDE

HELSINKI (İTA) - Türkiye'de Milliyetçi Cephe hükümetleri döneminde uygulanan işkenceler, yapılan tutuklamalar ve insan haklarının ihlaline yönelik diğer uygulamalar konusunda Info-Türk Ajansı'nın İngilizce ve Fransızca bültenlerinde yapılan açıklamalar, Dünya Barış Konseyi tarafından dikkate alınmış ve konseyin aylık yayın organı "Nouvelles Perspectives" in Ocak 1978 tarihli sayısında yayınlanmıştır.

"Nouvelles Perspectives", söz konusu yazısında şöyle demektedir:

"Türkiye'de işkence uygulamaları konusunda derinlemesine bir inceleme yapan Info-Türk Ajansı, bugüne kadar Türk basınına yansımış bulunan bellibaşlı işkence olaylarının da bir listesini vermiştir. (...) İTA'ya göre, son yedi yıl içerisinde 11 siyasal tutuklu işkence nedeniyle ölmüş bulunmaktadır." (NP-15/2)

YENİ YAYINLAR...

BRÜKSEL (İTA) - İngiltere'nin Lawrence and Wishart Yayınevi, İngiliz işçi sınıfı hareketinin önemli belgelerinden biri olan Wal Hannington'un Unemployed Struggles (İssizlerin Kavgası) 1919-36 adlı eserini yeniden yayılamış bulunmaktadır. Ömrünün sonuna dek Britanya Komünist Partisi'nin üyeliğini sürdüren ve İssiz Emekçiler Hareketi'nin örgütleyicisi olan Hannington'un kitabı, Birinci Dünya Savaşı'nı izleyen yirmi yıl boyunca İngiliz toplumundaki işsizliği ve buna karşı verilen mücadeleleri belgelemektedir. Kitapta 42 orijinal resim de yer almaktadır.

Aynı yayınevi, ayrıca, Georges Thomson'un The First Philosophers (İlk Filozoflar) adlı eserini de yayınlamıştır. Eserde, eski Yunan filozoflarının düşünceleri marksist bir çözümlemeden geçirilmektedir.

Lawrence and Wishart Yayınevi, ayrıca önümüzdeki günlerde, İspanya içsavaşı sırasında Enternasyonal Tugay'ın Britanya Taburu Komutanı olan Bill Alexander'in anılarını içeren "Britanyalı Özgürlük Gönüllüleri: İspanya 1936-39" adlı eseri de yayınlamak üzeredir. Eserin özgün adı, "The British Volunteers for Liberty: Spain 1936-39" dur.

Karl Marx ve Friedrich Engels'in Toplu Eserleri'nin 8, 9 ve 10. ciltlerinin İngilizceleri de pek yakında yine Lawrence and Wishart yayınlanacaktır. Bu ciltlerde Neue Rheinische Zeitung'daki makaleler ve yeni bulunmuş olan 1848-49 dönemine ait diğer yazılar; Fransa'da Sınıf Mücadeleleri; Almanya'da Köylü Savaşları; Alman ve İngiliz şarhist basınından makaleler, Proudhon üzerine elyazması da yer almaktadır.

Fransa'da Maspero Yayınevi ise, son olarak Rosa Luxemburg'un yazışmalarını yayınlamış bulunmaktadır: Rosa Luxemburg - Correspondance 1891-1914: Vive la lutte, 424 pages. Correspondance 1914-1919: J'étais, Je suis, Je serai! 430 pages.

İki cilt halinde yayınlanan Yazışmalar'ın birinci cildi "Yaşasın Kavgamız", ikinci cildi ise "Vardım, Varın, Varolacağımız!" adlarını taşımaktadır.

Diğer yeni yayınlar:

Allen Kneese, Charles Shultze, Pollution, Prices and Public Policy (Çevre Kirlenmesi, Fiyatlar ve Kamu Siyaseti), Brookings Institution, Washington, 1975.

W. Epstein, The Last Chance, Nuclear Proliferation and Arms Control (Son Şans, Nükleer Çoğalm ve Silah Kontrolü), Free Press, New York, 1976, 341 pp.

Anthony Sampson, The Seven Sisters, The Great Oil Companies and the World They Shaped (Yedi Kızkardeşler, Büyük Petrol Şirketleri ve Biçimlendirdikleri Dünya), The Viking Press, New York, 1975, 334 pp.

Nicolas Sarkis, Le pétrole à l'heure arabe, Editions Stocks, Paris, 1975,

Leonid Leonov, Oyunlar (rusça), Iskusstvo Yayınları, 1976, 768 s.

Alexei Arbutov, Seçim (oyunlar - rusça), Moskova, Sovetsky Pisatel Yayınları, 1976.

E. Kapustin, Sosyalist Yaşam Biçimi - Ekonmik Veçhesi (rusça), Mysl Yayınları, Moskova, 1978.

A. Yufit, Devrim ve Tiyatro (rusça), Isskoustvo Yayınları, Moskova, 270 s.